

Sagens overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Kaj Andresen: Da der er udtalt ønske om udvalgsbehandling, skal jeg foreslå, at forslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning
vedtoges dette forslag.

Den følgende sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning vedrørende en af den internationale arbejdskonference i Genève i året 1949 vedtagen konvention om arbejdsklausuler i offentlige kontrakter.

(Forslaget til folketingsbeslutning findes i tillæg A. sp. 551; fremsættelsen findes i tinden sp. 1755).

Sagen sattes til forhandling.

Lindberg: Som det allerede har været berørt ved behandlingen af den foregående sag, har man i Nordisk Råd blandt meget andet også beskæftiget sig med spørgsmålet om at få ratificeret de konventioner, som Den internationale Arbejdsorganisation har vedtaget. På den sidste samling i Oslo i august måned kom man fra den socialpolitiske komité med en indstilling til rådet, som blev enstemmigt vedtaget, og som gik ud på, at man skulle gøre, hvad man kunne i de nordiske lande for at ratificere så mange konventioner, som det nu engang var muligt under hensyntagen til den lovgivning, man havde i hvert enkelt land.

Derudover vedtog vi også på Oslomødet, at vi skulle prøve ved kommende møder i Den internationale Arbejdsorganisation at få et vidtgående samarbejde mellem de nordiske lande for at forsøge at præge de konventioner, som måtte blive vedtaget fremover, i den ånd, som den nordiske lovgivning er bygget op på, og efter de principper, som vi stort set er fælles om i de nordiske lande.

Det fremgik af den behandling, vi havde i Nordisk Råd, at vi, som det ærede medlem hr. Kaj Andresen rigtigt sagde, faktisk

er bagefter i Danmark med hensyn til ratifikation af konventionerne. Der er ialt i Den internationale Arbejdsorganisations historie vedtaget 103 konventioner, og deraf har Danmark, som det blev nævnt, kun ratificeret 22. Nu er det ikke sådan, at tallet 103 i og for sig er det korrekte tal. Der er en hel del gengangere, kan man sige, for når en konvention har været til behandling et år og bliver taget op til revision, får den et nyt nummer. Der eksisterer omkring ved 90 konventioner ialt, og her ligger Danmark tilbage, ikke alene målt i forhold til de samlede organisationer under Den internationale Arbejdsorganisation, men også, når vi sammenligner på nordisk basis, idet man i Finland har ratificeret 37 konventioner, i Norge 36 og i Sverige 35.

Årsagerne til, at vi ikke har ratificeret flere konventioner, er forskellige. Vi bygger bl. a. på en række områder indenfor arbejdsmarkedet på kollektive overenskomster, hvor man i andre lande bygger på lovgivning, alene af den grund er en række konventioners ratifikation ikke aktuel her i Danmark. Dertil kommer, at en del af de eksisterende konventioner bygger på andre principper end dem, som er gældende i dansk lovgivning. Jeg kan således nævne, at man her i Danmark for aldersrentens vedkommende er tvunget til at forsikre sig, medens konventionen bygger på et andet princip. Med hensyn til sygekasselovgivningen bygger vi på frivilligt medlemsskab, medens konventionen bygger på tvunget medlemsskab. Der er altså en række årsager til, at vi ikke har kunnet ratificere alle de konventioner, der foreligger, men alligevel må vi efter min opfattelse gøre, hvad der er muligt for at ratificere i den udstrækning, det kan lade sig gøre under hensyn til vor lovgivning. Jeg er derfor meget glad ved, at regeringen har taget dette spørgsmål op, således at der i dag foreligger en række konventioner til ratifikation.

Jeg vil gerne ved denne lejlighed sige, at det ville være ønskeligt, om vi noget hurtigere kunne komme til at behandle disse spørgsmål. Nogle af de forslag, der foreligger i dag, er jo ret gamle, de fleste af dem er vedtaget på arbejdsorganisationens møde i 1949. Årsagen hertil er vel, som allerede nævnt, at man først har haft en drøftelse mellem hovedorganisationerne og social-